

Pogovor z **Vesno Jevnikar**

RADIO KRANJ, 24.10.2016, **AKTUALNO**, 15:23

PETER ŠALAMON (voditeljica): Včeraj se je v Mariboru končal največji in najpomembnejši slovenski gledališki festival Borštnikovo srečanje. Najpomembnejšo nagrado, Borštnikov prstan, si je letos nadel Dare Valič. Na festivalu pa je v tekmovalnem programu sodelovalo tudi kranjsko **Prešernovo gledališče** s predstavo **Pred upokojitvijo** v režiji Mateje Kolečnik, ki je prejela tri nagrade, za režijo, celostno podobo in igro. Slednjo je prejela **Vesna Jevnikar** za vlogo Vere in Vesno sedaj pozdravljam na telefonski zvezi. Lep pozdrav.

VESNA JEVNIKAR: Lepo pozdravljeni.

ŠALAMON: Najprej seveda čestitke za nagrado, žirija je v obrazložitvi med drugim zapisala, da je tvoja igra nedvomno predstavljala enega od vrhov letošnjega festivala, kaj ti to priznanje pomeni?

JEVNIKAR: Mislim kaj mi pomeni, seveda je nekaj najlepšega dobit pravzaprav naše največje gledališko priznanje. Moram reči, da sem še vedno majčkeno zbegana, ker se je vse skupaj dogajalo zelo hitro, se pravi predstava, pa šli domov in ponoči so bila že obvestila in veselje je veliko, misli se pa še nekako lovijo po moji glavi in občutki najprej so bili tisti čisto banalni, joj, kaj obleči, kako bo, ne, skratka ženski, danes pa že malo obnavljam vse skupaj. Pravzaprav ugotavljam, da sem res vesela in zelo ponosna, da so tole moje delo opazili in predvsem delo Mateje Kolečnik, režiserke, ki je v tej predstavi tudi zelo, zelo izrazito. Hudo mi je, ker nismo na odru stali trije, se pravi Darja in Borut ob meni, ker mislim, da sta ravno tako naredila veliko delo kot jaz, no, ampak vedno se zgodi, da stvari niso enakomerno porazdeljene, tako kot se nam zdi, da bi morale biti, evo.

ŠALAMON: Spomnim se, ko sva pred premiero predstave **Pred upokojitvijo** govorila o njej, si se bala, kako bo s tvojim zdravjem, a si na koncu suvereno stopila na oder in odlično odigrala svojo vlogo, kako si se sicer spopadla z njo? Gre za precej zahteven tekst in tudi vlogo.

JEVNIKAR: Ja, res je, mislim, da ne vem, če sem v življenju še kdaj kaj tako težkega pravzaprav se učila. Bernhard je zelo, zelo gostobeseden in količinsko je bila to res ena gromozanska gmota teksta, ki ga je bilo treba predelat in seveda, če hočeš narediti vlogo, pomeni, da na tekst ne smeš prav ne vem koliko razmišljati o tem, joj, kaj zdaj moram povedat, ne, se pravi mora biti to nekaj, kar je v tebi, tako da tukaj se mi je zgodilo, da sem prvič res sedela ure in ure doma in celo poletje žlobudrala te stavke. Predvsem je bilo pa zahtevno delo, ker je Mateja zahtevala in iskala nek nov drugačen način igre, kar nam je več kot očitno tudi uspelo najti in vsakič, ko se spopadaš z nečem, kar je novo, kar je drugačno, je seveda težko zaradi tega, ker nimaš nekih oprimkov, kjer bi se počutil varnega in predvsem moraš slepo zaupat in režiserju in sebi in tekstu in vse te dvome nekako odmisli, zdaj ali je to prav, ali dela ali ne dela, skratka bil je kar velik pritisk predpremiero. No, po premieri in potem ko smo igrali predstavo, so se pa stvari tako v vsaki predstavi znova sestavljale in postavljale na svoje mesto, ker je odziv publike bil res fantastičen in jaz samo upam, da ljubitelji gledališča, ki niso uspeli videt predstave, da bodo to nadoknadili in letos jeseni prišli pogledat to predstavo predvsem zato, ker vmes med premiero in današnjim dnem se je zgodilo marsikaj na našem vsakdanjem političnem parketu in evropskem političnem prostoru in je tekst resnično aktualen in boleč v tem času in v luči dogodkov, ki se nam dogajajo.

ŠALAMON: Igralka **Vesna Jevnikar** je bila z nami, še enkrat čestitke za nagrado in seveda uspešno delo še naprej.

JEVNIKAR: Najlepša, najlepša hvala. Igralka je vesela in to veselje z veseljem deli z vami, hvala.